

Zondag 7 januari 0224

Lezing: Mattheüs 2: 1 – 12

En de schriften gingen in vervulling.....

Eigenlijk zou elk verhaal dat Mattheüs vertelt met deze woorden kunnen beginnen

want Mattheüs wil bewijzen dat Jezus de vervulling is van de Schriften.

Ook de wijzen van vanmorgen zijn schriftbewijzen.....

Neem nou die ster. Er is al veel over te doen geweest. Veel sterrenkijkers houden het op een nova, een explosie in een lichtzwakke ster waardoor een nieuwe ster ontstaat.

Maar ze kunnen natuurlijk niet verklaren waarom die nova eerst naar Jeruzalem reist en dan pas naar Bethlehem. Een rare omweg voor een explosie.

Nee, als je dit verhaal sterrenkundig bekijkt, raak je de weg kwijt

want deze ster is geen astronomische- maar een bijbelse.

Het is de ster die Bileam al zag aankomen. Hij profeteert: "Er zal een ster opgaan in Jacob."

Maar in dit verhaal hoor je ook psalm 72 en zie je Jesaja's profetie in vervulling gaan:

"Als de Messias geboren wordt, zullen alle volken opgaan naar het licht, koningen zullen de ster volgen.

Een menigte kamelen zal komen; goud en wierook nemen ze mee."

Ach Mattheüs doet er ook nog mirre bij dat gebruikt wordt om de doden te zalven.

Bij de kribbe hangt al de geur van het kruis.

Dat die wijzen uit het Oosten komen, is niet omdat in het westen alleen dwazen wonen maar omdat de bijbel hen daar eerst naar toegestuurd heeft.

Om hen terug te vinden moeten we terug naar vader Abraham.

Vader Abraham had 8 zonen, 8 zonden had vader Abraham.

Ik weet het die met de bolheid had er 7 maar de bijbelse Abraham had er 8:

Ismaël de zoon van Hagar, Izaak bij Sara en 6 zonen bij Ketura

Ketura.... haar naam betekent: Wierook. En lezen we in Genesis 25:

Abraham nam een andere vrouw, Ketura.

Zij baarde hem Zimran, Joksan, Medan, Midjan, Jisbak en Suach.

Abraham gaf alles wat hij bezat aan Isaak.

De zonen van Ketura, gaf hij geschenken en hij stuurde hen weg naar een land in het oosten

Als Jezus geboren is te Bethlehem komen er wijzen uit het Oosten.

Ze nemen geschenken mee: goud, mirre en hun moeder, ik bedoel Wierook.

Voor schriftgeleerden is het zonder meer duidelijk: hier keren de verloren zonen van Abraham, de zonen van Wierook, terug naar het beloofde land.

Het heeft lang geduurd maar met kerst is het gezin van vader Abraham eindelijk herenigd rond de kribbe De komst van de Messias betekent heil en vrede voor alle volken.

Karel de Grote heeft bedacht dat er 3 koningen zijn: Kaspar, Melchior en Balthasar.

Ik denk dat het er 6 zijn: Kinderen van Ketura, symbool voor alle volkeren, erfelijk behept met het verlangen van Abraham naar beloofd land.

Ze speuren de hemel af in de hoop een ster te zien, een stem te horen, God te vinden.

En als er dan een teken van de hemel komt, gaan ze hoopvol op weg, de ster achterna.

Dat ziet Mattheüs gebeuren, zo'n 70 jaar na Christus, als hij dit verhaal opschrijft.

De kinderen van Ketura komen tot geloof; ze volgen de Ster van Bethlehem.

Maar Mattheus ziet ook dat veel joden, kinderen van Izaäk, die de Schriften zo goed kennen, het laten afweten. Ze wijzen wel de weg maar komen niet van hun plek.

Mattheus doet een verwoede poging om hen de ogen te openen. Daarom moeten die wijzen door Jeruzalem: Als schriftbewijzen voor schriftgeleerden.

Maar..... die omweg is niet alleen bedoeld om het Joodse volk wegwijs te maken.

Nee, ze moet ook voorkomen dat wijzen eigen wijzen worden. Want ook dat ziet Mattheus gebeuren.

Hij ziet dat veel christenen Jeruzalem links laten liggen. Ze spoeden zich rechtstreeks naar Bethlehem.

“Hoho”.... zegt Mattheus, “je kunt niet rechtstreeks naar Bethlehem, de weg gaat via Jeruzalem.

Want de ster die jullie volgen is geen nova, geen explosie uit het niets, maar komt ergens vandaan.

Het is de ster van Jakob, een Davidsster.”

Christenen menen soms dat Jezus los verkrijgbaar is. Ze gaan niet via Jeruzalem maar via Rome of Heidelberg. Het eigen belijden lijkt soms belangrijker dan de Thora, wat wij met een verkeerde term het oude testament noemen. Het geloof in Jezus doet de God van Abraham naar de achtergrond verdwijnen

Mattheus zegt: Er mogen vele wegen naar Rome leiden maar er is maar één weg naar Bethlehem,

de weg via Jeruzalem.

.....

En dan nog iets: ook in onze dagen zoeken mensen naar wat er meer is tussen hemel en aarde.

Ze kennen de Schriften niet of niet meer zo goed maar ze zeggen: “We hebben iets gehoord,

we volgen een stem, een ster, een gedachte.”

We hebben tekenen aan de hemel gezien en denken dat ze ons bij God brengen.

Zo komen er wijzen in Jeruzalem, nieuwe ziens- en denkwijzen in de kerk.

Wat doen wij? Zeggen we: dat kan niet want dan hadden wij het toch zeker geweten?

In Jeruzalem, in de kerk, kunnen we mensen wegwijs maken als het over God gaat want wij kennen de Schriften maar we moeten oppassen niet eigen-wijs te worden.

Want waarom zou God zich ook niet openbaren buiten de kerk?

Waarom zouden nieuwe zienswijzen ons niet dichterbij God kunnen brengen?

Nee, begrijp me goed, we hoeven niet onwijs alles maar te geloven maar we moeten ook niet zo star zijn dat we niet meer van onze plaats komen.

Laten we proberen te horen wat de ander gehoord heeft, zien wat de ander ziet.

Misschien ontdekken we dan dat we worden gevoed door hetzelfde verlangen naar Licht, de hemel, God.

Het eeuwenoude verlangen van Abraham, van de wijzen uit het Oosten en van geloofswijzen in onze dagen.

Dat gezamenlijk verlangen kan ons dichterbij God brengen.

Kán... als we niet alleen maar wijzen of elkaar afwijzen maar samen reizen, op weg naar het Licht.

amen.